

ŞƏHİD BABAYEV CƏSARƏT

Mən çox sevinirəm ki, o mərmi mənim yanıma düşdü əsgərlərimin yanına düşmədi.

Yoxsa çox pis olardım əsgərlərimdən çox sayda şəhid verərdim. Yaxşı ki, özüm və köməkçim yaralandıq.

Babayev Cəsarət İsrafil oğlu 1976 cı ildə Sabirabad rayonu Qaratoğan kəndində anadan olub. 1994-cü ildən hərbi xidmətdədir. 1994 cü ildə Bakı ali birləşmiş komandirlər məktəbinə daxil olub. Bu günə kimi Vətənə şərəflə xidmət edir. Ailəlidir. Həyat yoldaşı Arzu xanım evdar qadındır.

Bu ailənin iki övladı var. Bir qız bir oğlan. Qızı Həbibə xanım Xarici Dillər Unversitetində üçüncü kurs tələbəsidir, oğlu İsmayıl isə 10-cu sinifdə oxuyur, onunda hərbiçi olmağa çox böyük həvəsi var. Cəsarət müəllim oğlunun bu istəyindən çox məmnundur. Hətta bu il yay tətilində Goranboy rayonunda yerləşən Ballıqayada N saylı hərbi hissəyə aparmış, orada hərbinin bəzi sirlərini və silah texnikasından necə istifadə etməyi öyrədir. Bu səbəbdən İsmayıl yaşının az olmasına baxmayaraq torpaqlarımızın Qarabağın azadlığı uğrunda döyüş başlanan gündən döyüş meydanında düşmənlə vuruşmaq üçün çox can atıb. Əlbətdə belə də olmalıdır.

Babalar demişkən ot öz kökü üstə bitir

Cəsarət müəllimin atası İsrafil Həbibə haqq dünyasına qovuşub. Anası Həbibə xanım Heybət qızı yaşayır. Cəsarət müəllim hal-hazırda N saylı hərbi hissədə tabur komandiri kimi xidməti vəzifədədir.

Polkovnik-leytenant Babayev Cəsarət İsrafil oğlunun Müzəffər ordunun yaranmasında zəhməti az deyil. Və bu zəhmət də daim mükafatlandırılmışdır.

Xidmət dövründə verilən mükafatlar: Xeyli sayda tərifnamələr və Müdafiə Nazirliyi tərəfindən verilən qiymətli saat.

3 Qüsursuz xidmətə görə medalı - 26.06.2008

Silahlı Qüvvələrin 90 illiyi medalı - 19.07.2008

2 Qüsursuz xidmət görə medalı - 26.06.2010

Silahlı Qüvvələrin 95 illiyi medalı - 24.06.2013

Qüsursuz xidmət görə medalı - 26.06.2016

Silahlı Qüvvələrin 100 illiyi medalı - 26.06.2018

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin "Cəsur döyüşçü" medalı - 18.12.2020

Cənab Polkovnik Leytenantın ordudakı xidmətindən və keçdiyi döyüş yolundan çətinə olsa az çox topladığım məlumatı komandirin etirazına baxmayaraq qələmə aldım və qürurla oxuculara çatdırıram.

Cənab Polkovnik Leytenant Sizin döyüş yolunuz hansı tarixi gündən başladı?

Mənim döyüş yolum

26 Sentyabr 2020-ci ildə başladı. Həmə gün mən taburumla birlikdə düşmənlə üzbə-üz mövqedə yerləşdik. Goranboy rayonu Çənlibel postundan Sentyabr ayının 27-si 2020-ci ildə səhər saat 8:00 radələrində döyüş başladı. Həmin saatdan sora demək olarki hər gün dəhşətli döyüşlər gedirdi. Mənim taburumun tapşırığı, müdafiədə olmaq və hücum edən bölmələr üçün əlverişli şərait yaratmaq idi. Hər gün düşmənlər mövqelərinə kiçik və iri çaplı silahlardan atəş açaraq düşmənin mövqelərini zəiflədirdik. Onlarda toplardan, minaatanlarda, iriçaplı silahlardan atəş açırdılar. 6 Oktyabrda saat 18:00 radələrində düşmənlər yenidən minaatanlardan atəş açmağa başladı həmə vaxt mən əsgərləri sığıncağa göndərdim. Özüm isə rəbitəçi və tağım komandiri ilə birlikdə Çənlibel postunda səngərdə müşahidə aparırdıq. Bu vaxt atılan mərmilərdən biri bizim önümüzdə düşdü: Təxminən üç beş dəqiqə özümdə olmadım. Özümə gəldikdə istədim ayağa qalxım dura bilmədim, bildim ki ayaqlarımdan yaralanmışam. Yerdə uzanıqlı vəziyyətdə arxaya baxdım və əsgəri səslədim, ki necəsən?, bu zaman rəbitəçimin başından qan axdığını gördüm, yaxınlaşıb bax-

dıqda artıq nəfəs almırdı. Böyük təəssüf hissi ilə qeyd edirəm rəbitəçim İslamı Ruhid Umud oğlu bu döyüşdə qəhrəmancasına şəhid oldu. Cox gözəl insan idi. Həm hərbiçi həm ailə başçısı kimi eyni zamanda da savadlı kadrlıydı. Bütün şəhidlərimizin ruhu şad olsun. Ailələrinə səbirli olmağı diləyirəm.

Tağım komandiri isə qolundan yaralanmışdı. Mən təcili rəbitəni şəhid olan əsgərin çiyindən çıxarıb sürünə-sürünə kənarə çəkilərək mərkəzdən həkimlərin gəlməsini istədim.

Sizi hansı tibb məntəqəsinə apardılar?

Sanitar maşın gələnə kimi bizi mülkü maşınla Aşağı Ağcakənd xəstəxanasına apardılar. Yolda çox qan itirməmək üçün sürücü özünün bel toqqası ilə ayağımdakı qan axmanın qarşısını aldı. Bizə həmin xəstəxanada ilk tibbi yardım göstərdilər. Göndərdilər Naftalan xəstəxanasına, ordada baxış keçirdikdən sonra gecəylə Gəncə Beynəlxalq Xəstəxanasına apardılar. Oktyabr ayının 7-də ayağımı əməliyyat etdilər. Təxminən 12 gündən sonra məni Bakıya Trav-

matologiya institutuna göndərdilər. İki dəfə ordada yoxlamadan sora məni Buzovna reabilitasiya mərkəzinə göndərdilər. Burdada iki həftəlik müalicədən sonra Hərbi hospitala həkim komissiyasına göndərdilər, lakin sol ayağımın pəncəsi işləmədiyi üçün məni yenidən Mərdəkan Reabilitasiya mərkəzinə göndərdilər. Burada da iki həftə qaldıqdan sonra yenidən yenə Hərbi Hospitala müayinəyə göndərdilər. Lakin ayağımda irəliləyişin azda olsa olmadığını gördükdə Noyabr ayının 30-da ATU TCK-na əməliyyat olmaq üçün göndərdilər. 4 dekabr 2020-ci ildə təkrar əməliyyat olundum. Müalicəm hal-hazırda davam edir.

Ümumiyyətlə bu müharibənin nə zaman başlayacağını səbrsizliklə gözləyirdik və bunun üçündə biz güclü hazırlanmışdıq. Hər zaman Ali baş komandanın əmrini səbrsizliklə gözləyirdik. Axırki həmin o şərəfli gün bizə qismət oldu. Və biz Ali Baş Komandan İlham Əliyevin bir yumruğu altında birləşərək düşmənlərimizi məhv etdik.

10 Noyabr 2020-ci il Moskva vaxtı ilə saat 00.00 etibarən hərbi əməliyyatların tam dayandırılması elan olunanda, hamı kimi mən də qələbəmizə çox sevindim. Bu zəfər Azərbaycan Respublikasının Prezidenti, Silahlı Qüvvələrin Ali Baş Komandanı İlham Əliyev və Müzəffər ordusunun qüdrətini, gücünü dünyaya göstərdi.

Bu müharibədə təkə Azərbaycan yox, bütün Türk dünyası qalib gəldi.

Cəsarətlə

*Bu zəfərdə payın var,
Cənab Polkovnik-Leytenant !
Sızlamasın qoy yaran,
Cənab Polkovnik-leytenant !*

*Döyüşdün cəsarətlə,
Qoymadın bir əsgərə
dəysin düşmən gülləsi
Cənab Polkovnik-leytenant !*

*Gecə gündüz bilmədən,
Etdin Vətənə xidmət
Mərdilk, düzlük təməlin
Cənab Polkovnik-leytenant !
Cənab Polkovnik-leytenant !*

SARA GÖYÇƏLİ,
"Qızıl Qələm" və "Xan qızı Natəvan"
media mükafatları laureatı və Azərbaycan
Jurnalistlər birliyinin üzvü